

РЕШЕНИЕ № 54

гр.Перник, 01 юни 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на двадесет и шести май две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Е. Иванова

При участието на секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 55 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 15 от 22 февруари 2010 г., постановено по н.а.х.д. № 1377/2009 г. Пернишкият районен съд-III-ти наказателен състав е потвърдил Наказателно постановление № 14/1400087 от 05.11.2009 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“-Перник, с което на Е.А.Г.-***, ЕГН:*****, в качеството ѝ на управител на "*****"ООД-гр. Перник, на основание чл.415,ал.1 от Кодекса на труда, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 500 лева.

Недоволна от така постановеното решение е останала Е.А.Г., която обжалва същото чрез процесуален представител пред Административен съд-Перник, като моли съда да отмени решението на Пернишкия районен съд.В жалбата като касационни основания са посочени неправилност и незаконосъобразност.Твърди, че обжалваното наказателно постановление неправилно е с адресат управителя на търговското дружество, че изводът на районният съд за неизпълнение на предписаното в т.4 от Протокол № 0639/24.07.2009 г. е неправилен, както и че АУАН е съставен без документална проверка.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище, че касационната жалба е неоснователна и предлага решението на Пернишкия районен съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.Разгледана по същество същата е неоснователна.

Решението на Пернишкия районния съд е валидно и допустимо, постановено от законен състав в рамките на правораздавателната власт, при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление №14/1400087 от 05.11.2009 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Перник.Изводът на въззивната инстанция,че касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение е законосъобразен. Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства.От тях по несъмнен начин се установява, че с Протокол № 0639/24.07.2009 г., съставен въз основа на извършена проверка от Дирекция „Инспекция по труда“-Перник по спазване на трудовото законодателства в „***** " ООД, в обект на фирмата супермаркет „Еди",са констатирани редица нарушения, като на основание чл.404,ал.1.,т.1 от Кодекса на труда са дадени предписания за отстраняване на нарушенията в девет точки.Тези принудителни административни мерки не са обжалвани и са влезли в сила.На 20.10.2009 г. е извършена повторна проверка в посочения търговски обект, при което е констатирано, че управителят на търговското дружество Е.А.Г. не е изпълнила задължителното предписание по т. 4 на констативния протокол от 24.07.2009 г. - да гарантира на работещите в супермаркета непрекъсната междудневна почивка от 12 часа.С действията си управителят на дружеството е нарушил разпоредбите на чл.152 от Кодекса на труда, който изисква на работниците и служителите да бъде осигурена задължителна междудневна почивка най-малко в размер на 12 часа.Нарушението е установено от собственоръчно попълнените на основание чл. 402,ал. 1 ,т.3 КТ. декларации от трима работници в обекта.На 21.10.2009 г. е съставен АУАН, връчен и подписан надлежно от касаторката.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган и съдържа всички изискуеми реквизити съгласно чл.57 ЗАНН. Извършеното от касатора нарушение съгласно чл.415,ал.1 КТ се наказва с глоба от 2 500 до 10 000 лв.,като в настоящия случай е наложен предвидения в закона минимален размер.

С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Неоснователно е оплакването на касатора, че административно-наказателната отговорност не следва да се носи от касаторката, тъй като работодател фактически е търговското дружество.Законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на управителя на търговското дружество съгласно изискванията на чл.24,ал.2 от ЗАНН.

Неоснователно е и оплакването,че в подадените от работниците декларации на основание чл.402,ал.1,т.3 КТ не било разграничено дали е посочено работното време на търговския обект, или работното време на самите работници.Както от самите декларации, така и от показанията на разпитания свидетел е видно, че обозначените цифри касаят работното време не на търговския обект,а на самите работещи в него.

Настоящият състав намира доводите на касатора за неизвършена проверка по документи за неоснователна. Дали е извършена или не проверка по документи за изпълнението на останалите точки от задължителните предписания е неотносимо към настоящия правен спор. Правнорелевантни са само фактите относно изпълнението на предписанието по т.4 от Протокола от 24.07.2009 г.Представените пред въззивната инстанция писмени доказателства -писмо до дирекция „ИТ"-Перник,Правилник за вътрешния трудов ред и отчетна форма за явяване на работа наистина гарантират документално правата на работещите на 12 часова междудневна почивка, но както правилно е приел районния съд необходимо е не само документално гарантиране на тези права, но и реалното им практическо осъществяване.Именно последното не е налице с оглед на писмените декларации на работещите в търговския обект.Въпреки гаранциите на книга, продължила е забранената от закона практика да не бъде осигурявана задължителната 12-часова междудневна почивка.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на

допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.Ето защо касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с ал. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАЛП, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 15 от 22.02.2010 г., постановено по н.а.х.д. № 1377 по описа на Пернишкия районен съд - Ш-ти наказателен състав за 2009 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/